

İSLAM'IN ÇAĞRISI: İSLAM'A YÖNELENLERİN HİKAYELERİ

es-Selamu aleyküm ve rahmetullah. Allah hepimizden razı olsun. Elhamdülillah Allah'ın razı olduğu Hak din üzereyiz. Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾

2. ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾

İslâm'dan gayrı bir din peşinde koşan, başka bir dinle dinlenmeye heves eden kimşenin bu gayreti ondan Allah tarafından kabul olunmayacaktır. *Elhamdülillah* Allah tarafından Kur'ân-ı Kerîm'de Hak Peygamber tarafından bize gönderilen bilgiye göre Allah'ın sevdiği ve razı olduğu

3. ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

Ve din olarak sizden müslümanlığa razı oldum. Müslüman olmanızı istiyorum, ondan

¹ 3/Âl-i İmrân, 19

² 3/Âl-i İmrân, 85

³ 5/Mâide, 3

memnun olurum diye ilahî mesajın geldiği inanç üzereyiz. Bu büyük bir nimet. Çok büyük bir nimet, çok kıymetli bir nimet. Biz bu nimete zahmet çekmeden babalarımız bu yolda olduğu için, kendimizi bu dinin içinde bulduk. Acaba bu dinin içinde olmasaydık, başka toplumların içinde olsaydık durumumuz ne olurdu? Onu şimdi biz kendimiz için bilemeyiz ama başka toplumlardaki insanlara bakarak bunu anlayabiliriz. Bu inanç konusuna, iman konusuna, kâinatın evveli ve sonu konusuna, hayata ve hayattan sonraki durumun ne olacağı konusuna, dünyaya ve dünyadan sonra ne olacağı konusuna ait meseleleri araştırmak isteyen insanlar, kendileri müslüman değiller. Araştırmalarının sonucu nereye varmış? Ne olmuş? Bu konuda inceleme yapanlar ne olmuş? Onların misallerinden bahsetmek istiyorum.

a. Sonradan Müslüman Olan İnsanlar

Birinci misal. Kendisiyle de tanıştığım Ömer Faruk Abdullah ismini alan Amerikalı bir profesör. Hicaz'da kendisiyle de karşılaştım. Sakallı ve üzerinde beyaz ihramı vardı. Ve Mescid-i Haram'da Kabe'nin karşısında

ihramlı bir vaziyetteyken kendisiyle karşılaştık. Kendisinin hayat hikayesini profesör Beşir Bey kardeşimizin kendisini tanıması ve Mavera Dergisi'nde yazmasıyla çok önceden ben okumuştum. Kendisi bir klasik Amerikalı genç olduğunu söylüyor. Klasik Amerikalı genç ne demek? Pantolon giyen, spor yapan, gününü gün eden, arkadaşlarıyla vakit geçiren, şen yapılı, güçlü kuvvetli, boylu poslu bir normal genç. Büyük bir tasası olmayan bir insan.

Almanya'ya gelmiş, çünkü annesi tarafı Alman imiş. Amerika'da; annesinin ırkı Alman olduğu için bir gezi dolayısıyla Almanya'ya gelmiş. Almanya'da röportaj yapan arkadaşımıza, "Benim en çok dikkatimi çeken husus Almanların çok kitap okuması oldu. Biz Amerika'da spor yapıyoruz, rahat yaşıyoruz, rahat içindeyiz. Fakat Almanlara baktım çok kitap okuyorlar. Bayağı bir kitap merakı var. Trende kitap okuyorlar, otobüste kitap okuyorlar, her yerde ellerinde bir kitap bulunuyor, ceplerinde bir kitap bulunuyor, açıyorlar okuyorlar. Bu dikkatimi çekti Almanya'da." diyor.

"Amerika'dan biraz değişik bir hava gördüm ve burada tatilini geçirdikten sonra 'ben

de bazı kitaplar alayım. Bu kitapları okurum. Madem Almanlar böyle çok okuyorlar ben de okuyayım biraz' dedim ve bir kitabevine gittim. Bir sürü kitap aldım. O kadar çeşitli kitaplar aldım ki. Hindistan, enteresan bir ülke, bakalım bu budistler neymiş diye Budizm'e ait bir kitap da aldım. Sonra bir de orada Kur'ân-ı Kerîm tercümesi gördüm onu da aldım." diyor.

"Amerika'ya döndüm. Kitaplarımı paketinin içinde uzun zaman beklettim. Sonra bir ara şu aldığım kitaplara bir bakayım dedim ve birer ikişer inceledim. Kur'ân-ı Ker'im'i elime aldığım zaman dikkatimi çekti. Biraz daha kendimi verdim. Daha fazla sardı beni. Ve Kur'ân-ı Kerîm'i beğendim. Daha dikkatli okudum ve sonunda o Kur'ân-ı Kerîm'in tercümesi benim müslüman olmama sebep oldu." diyor. Herhangi bir başka sebep bahis konusu değil. Kur'an-ı Kerim'i okumuş, Kur'ân-ı Kerîm'in kendisinin içindeki hakikatleri gönlü kabul ettiği için müslüman olmuş.

Ankara'da ayda bir konferanslar vermeye gidiyordum. Orada bir arkadaşın evinde iken kapıdan boylu poslu bir Amerikalı subay geldi. Amerikan ordusu kıyafetiyle. *Selamün*

aleyküm dedi. Welcome, hoşgeldin dedik. Oturdu yanımıza. What is your name, ismin nedir diye sorduk. Yahya, dedi. Müslüman mısınız dedik? “Evet, müslümanım.” Ben tabii merak ediyorum müslüman olanlar niçin müslüman oluyorlar? Başka bir kültürden niçin müslüman oluyor? Soyunuz nereden gelme, dedim. ‘Amerikalı’ dedi.

“Anneniz babanız tarafından Afrika’dan veya Avrupa’dan veya bir İslâm ülkesinden gitme var mı?” Ben sordukça güldü dedi ki “Boşuna araştırma. Sülalemde müslüman yok.” Ben de o zaman direkt kendisine sordum madem öyle söylüyor. Peki o halde niçin müslüman oldun sen? Neyle müslüman oldun? Ne sebeple müslüman oldun? “Kur’ân-ı Kerîm’i okudum, müslüman oldum.” dedi.

Biliyorsunuz Fransa’nın bir tıp profesörü var. Profesör doktor Morris Bükey. Kendisiyle Yıldız Sarayı’nın salonlarında bir konferans münasebetiyle gelmişti orada şahsen de tanıştım. Bu tıp profesörü ve Fransız İlimler Akademisi’nin üyesi. İlim adamı. Bu da müslüman olmuş. Bunun niye müslüman olduğunu merak ediyorsanız. Diyor ki: “Ben kutsal kitapları merak ediyordum. İncil, Tevrat,

Kur'an ve bir ilim adamı olarak kutsal kitapların ilme uygunluğunu araştırmaya başladım.” Ahd-i Atik Tevrat, Ahd-i Cedit yani İncil ve Kur'ân-ı Kerîm'deki ifadelerin bugünkü ilme göre yargılamasını yorumunu yapmaya başladım.

b. Kur'an- ı Kerim'in Okuyup Anlaşılmasının Önemi

“Kendim hristiyandım, hristiyan bir toplumda yetişmişim. Bu incelemelerimin sonunda gördüm ki İncil'deki ifadeler daha ilk satırlardan itibaren bilimle çatışıyor. Mesela dünya yaradılalı 6 bin 6 yüz şu kadar yıl geçmiştir gibi bir ifadeyle başlıyor. Halbuki jeoloji ilminden ve diğer ilimlerden biliyoruz ki bu rakam böyle değil.”

“Ve daha başka konularda da incelemelerim orada bilimle çatışan çok şeyler olduğunu bana gösterdi. Yabancı bir kültürün kitabı olarak Kur'ân-ı Kerîm'i de incelemeye başladım. Tevrat'ı ve İncil'i inceledikten sonra ve gördüm ki Kur'ân-ı Kerîm'in bütün anlattığı şeyler bizim bugün bilimsel olarak vâsıl olduğumuz bilimsel sonuçlara uygun ve bu

dikkatimi çekti, arkadaşlarımla müzâkere ettim.

Bakın Fransa'da bir kanaat var. Güya müslümanlar Hristiyanlık'tan ayrılmışlar, yararlanmışlar, onların kitaplarından faydalanmışlar ve onun bozuk bir şekli diyorsunuz ama öyle değil. Yani her şeyi doğru hatta burada yanlış olan şeyler orada doğru dedim, diyor ve o da incelemesi sonunda müslüman olmuş.

c. İbrahim Müteferrika

Benim üzerinde doktora çalışması yaptığım bir kimse var. Lale Devri'nde Türkiye'ye matbaayı getiren şahıs, İbrahim-i Müteferrika. Müteferrika, sarayda bir rütbe yani müteferrika rütbesine yükselmiş olan İbrahim isimli şahıs. Bu şahsın kendisinin yazdığı kitapta ben okudum. Kendisinin ifadesiyle. 'Ben Romanya'da papazlık tahsili yapmıştım. Kolojvar şehrinde.' Şimdi Cluj diye yazılıyor. Transilvanya Alp'lerinin eteğinde bir şehir.

"Bulduğumuz müessesenin kütüphanesindeki eski kitapları incelememin sonunda İslâm'ın hak din olduğunu anladım. Ve bir fırsat arayıp İslâm ülkesine, Osmanlı diyarına geldim." diyor. Ve İslâm ülkesine geldikten

sonra neden müslüman olduğunu anlatan bir de kitap yazmış. Bu bizim Süleymaniye Kütüphanesi'nde mevcut. Yazma eser olarak, olarak mevcut. Orada *Risale-i İslamiyye* adını taşıyor kitabı.

Kendisinin neden müslüman olduğunu anlatıyor ve İncil'deki ayetlerden, İncil'in cümlelerinden hangilerinin kendisinin İslâm'a geçmesine müslüman olmasına sebep olduğunu sıralıyor. Ve onların Latince'lerini veriyor. "Bu âyetleri okudum İncil'de. Bu âyetlerdeki mânalardan dolayı Hz. Muhammed'in Allah'ın peygamberi olduğunu anladım. Ve İslâm'ın hak din olduğunu anladım. Ondan müslüman oldum ve bu kitabı onun için yazdım." diyor. *Risale-i İslamiyye* kitabı İbrahim-i Müteferrika'nın İncil'deki Hz. Muhammed'le ilgili âyetleri anlatan bir kitap. Kendisinin neden müslüman olduğunu gösteren bir kitap. Biliyorsunuz Kur'ân-ı Kerîm'de buyuruluyor ki, bazı âyet-i kerîmeler var. Mesela Saf sûresinde bir âyet-i kerîme var.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ
4. وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾

Kur'ân-ı Kerîm'de bildiriliyor ki. İncil'de Hz. İsa buyurmuş ki: "Ey İsrailoğulları, ben size gönderilmiş Allah'ın bir peygamberiyim, elçisiyim. Benim görevim benden önce gelen hak peygamberleri tasdik etmektir. Tevrat'ın hak kitap olduğunu teyit etmektir, doğrulamaktır. Bir görevim daha var. Benden sonra gelecek olan âhir zaman peygamberi denilen bir peygamberi müjdelemektir size. Bir görevim de budur.

Ve mübeşşiren bi-rasûlin. İlerde gelecek bir peygamberi size müjdelemektir bir görevim de. *Ye'tî min ba'di.* O benden sonra gelecek, *İsmuhu ahmedu.* O'nun ismi Ahmet'tir.

Kur'ân-ı Kerîm mesela Fetih Sûresi'nin son âyet-i kerîmesinde de, Tevrat ve İncil'de ileride gelecek Peygambere dair ön bilgiler olduğunu beyan ediyor. Bu konularda İngilizce bir kitap var.. Yani eski kutsal kitaplarda

⁴ 61/Saff, 6

âhir zaman peygamberini müjdeleyen pasajlar ve ibareleri anlatan İngilizce neşredilmiş bir kitap var.

Son bir misal de Abdulmesih Davut isminde Abdulmesih, Mesih İsa'nın kulu demek. Biz Abdullah diyoruz, Abdulgaffar diyoruz, Abdussettar, Abdurrahim diyoruz. Yani Allah'ın kulu Abdullah diyoruz. Ona da annesi babası Abdulmesih adını vermiş. Mesihin kulu. Abdulmesih Davut. Bu şahıs Türkiye'de yetişmiş, Irak'ta bulunmuş, İran'da profesörlük yapmış, İngiltere'de ihtisas yapmış. Bir doktora tamamlamış. Roma'da ikinci bir doktora tamamlamış. Hem katolik mezhebini hem ortodoks mezhebini öğrenmiş. Hem Arapça, Farsça, Türkçe biliyor, hem İbranice, Süryanice, Ermenice biliyor. Hem İngilizce ve Latince biliyor. Yani çok büyük bir alim.

Bu büyük alim uzun yıllar Tahran Üniversitesi'nde de profesörlük yapmış. Araştırmalarının sonunda bir kitap yazıyor. *Hilal ve Salip* diye. Hilal İslâm'ı sembolize ediyor. Salip, haç da Hristiyanlığı sembolize ediyor. Ve burada İstanbul'da basılmış bu kitabı. Burada tıpkı matbaacı İbrahim-i Müteferrika'nın yaptığı gibi İncil'in içinde Hz. İsa'dan sonra

gelecek bir peygambere dair müjdeler olduğunu anlatıyor delilleriyle.

Ve hatta bir yerinde diyor ki: "Evangelos yani İncil sözünün mânası müjde demektir." Müjde. Niye müjdedir bu kitabın adı? Çünkü Hz. İsa'nın ekseriyetle vaazları, gezdiği yerlerde söylediği sözler gelecek bir peygambere, çok yüksek mertebeli bir peygambere müjdelemek olmuştur. O müjdelemesinden dolayı onun vaazlarını ihtiva eden, kendisine inen vahiyleri ihtiva eden kitaba Evangelos yani müjde yani İncil adı verildiğini kendisi söylüyor bu büyük şahıs. Tabii müslüman olmuş kendisi bu araştırmalarının sonunda. Bir de ismini değiştirmiş. Abdülehad adını almış.

Abdülmesih tabii yakışık almıyor. Kul, kulun kulu olamaz. Onun için Abdülmesih kelimesini değiştirmiş, Abdülehad ismini almış. Ehad kelimesi de ne demek? Bir tek demek. Yani yegâne, eşsiz, bir tek mânasına geliyor. *Vahid* bir demek. *Ehad* bir tek demek. Abdülehad, Ehad olan olan Allah'ın kulu, adını almış oluyor. Şöyle demiş oluyor: "Ben Hz. İsa'nın peygamber olduğuna inandım artık. O da Allah'ın bir Peygamberidir. Al-

lah'ın kuludur. Ben Ehad olan Allah'ın kuluyum." İsmi böyle tashih etmiş oluyor.

Bu Abdülehad Davut'un araştırmalarının sonucu demek ki 50-60 yıl sonra da olsa artık büyük merkezler tarafından, en büyük mercileri tarafından dahi kabul edilmiş oluyor. Demek ki eğer bu din konusu, kâinatın yaratıcısı konusu, uluhiyet konusu, teoloji konusu, peygamberlik konusu, nübüvvet konusu incelendiği zaman anlaşılıyor ki; inceleyenlerin normal vardığı sonuç İslâm'ın hak din olduğunu kabul olmuş oluyor.

Meşhur bir misali daha ekleyelim. Fransızların büyük sosyoloğu, alimi Roger Garaudy. Sağ halen. Türkiye'ye birkaç defa geldi. Ve konferanslar verdi. Aşağı yukarı 8-9 kitabı Türkçe'ye tercüme edildi. Bende de onlar var. Roger Garaudy Fransızların sosyalist alimlerinden ve yazarlarından, gazetecilerinden, bilim adamlarından birisiymiş. Ve o kadar iyi biliyormuş ki kapitalizmi, komünizmi, sosyalizmi Moskova'da bunun kitapları okunuyormuş ders kitabı olarak.

Hatta "Bu asrın filozofudur." deniliyormuş. Eğer komünizmin bütün kitapları yok olsa, kayboldu bu oturur kalemle kendisi ka-

fasından güzel bir şekilde, yeniden yazabilir diyorlarmış. Bu kadar itimat edilen bir kimseymiş. Ve bu şahıs da biliyorsunuz müslüman oldu. Türkiye'deki gazetecilerden bir heyeti Libya'ya çağırılmışlar. Roger Garaudy de gelmiş oraya. Orada bir gazetenin muhabiri bunun niçin müslüman olduğunu sormuş. "Niye müslüman oldun?" demiş.

Roger Garaudy yaşlı kendisi. Ben maalesef kendisiyle görüşemedim. Türkiye'ye geldiği zaman ben seyahatleydim. Çok arzu ederdim görüşmeyi. Görüşemedim çünkü tasavvuf konusunda da yumuşak güzel fikirleri varmış. Hatta bizim bir üniversitede profesör var. "İyi güzel senin müslüman olduğundan memnun oluyoruz." filan demiş Roger Garaudy'ye. "Fakat üstad kendini tasavvufa pek kaptırma." demiş. Ona da güleceğim geliyor. Bizim profesör onun fazla aşırı gitmesinden korkuyor. Ötekisi tasavvufu böyle sevmişken o öyle diyor. Roger Garaudy'nin de eserleri Türkçe'ye tercüme edildi demiştim. Morris Bükey'in de eseri Türkçe'ye tercüme edildi. Demek ki normal olarak incelemeler bizim lehte.

d. Hintli Hıristiyanlar ve Müslümanlar Arasındaki Münazara

Benim talebelerimden birisi var şu an profesör. Bu fakültede mezun olacağı zaman ben dedim ki kendisine: “Müslümanlarla hristiyanlar arasında zaman zaman fikir konferansları, münazaraları olmuş.” Bir ekip bu tarafta, bir ekip bu tarafta. Konuşmalar yapmışlar. Ve bu konuşmalar geniş akisler uandırmış. Mesela en meşhurlarından birisi Hindistan’da olmuş. Hindistan’a İngilizlerin yönetime el koyduğu zamanda papazlarla müslüman alimler münazaraya karar vermişler. Ve münâzara başlamış. 7 konu kararlaştırılmış.

Tanrı fikri iki dinde müzakere edilecek. Hristiyanlık nasıl bir tanrı kabul ediyor? Müslümanlık nasıl Allah’a inanıyor? Allah hakkında fikri nedir? Peygamberlik müessesesi, hristiyanlar ne düşünüyor bu konuda? Müslümanlar ne düşünüyor? Allah’ın indirdiği kitaplar konusu. Böyle 7 konu. Ve münâzara başlamış. Üç konusu müzakere edildikten sonra papazlar heyeti münazaradan geri çekilmişler. Fakat müslüman alimler onlar çekildi diye artık devam etmemişler. Araştırmalarını ve yapılan

münakaşaları bir kitap halinde neşretmişler. Bu neşredilen kitap da Sönmez Neşriyat tarafından *İsharü'l Hak* adıyla Türkçe'ye tercüme edildi. Her iki tezi müzakere ediyor. Yani orada İslâm'ın haklılığı belli olmuş.

Almanya'da arkadaşlarımız var. Onları ziyarete gidiyoruz zaman zaman. Münih'te ve daha başka şehirlerde var. Orada aktif hıristiyan mezhepler de var. Yehova Şahitleri var. Onlar da Hıristiyanlığın propagandasını yapıyorlar. Ve bizim işçilerimize müracaat ediyorlar. Kapılarını çalıyorlar. Sizinle konuşmak istiyoruz, dinî sohbet yapmak istiyoruz diyorlar. "Buyur" diyenle konuşuyorlar konuları. Bizim arkadaşlar demişler ki: "Olur konuşma yapalım. Falanca gün toplanalım. Sizde istediğiniz kimseleri getirin. Biz de hocaları getirelim. Konuşma yapalım." Ve konuşmaya başladıkları zaman kalabalık böyle bir heyetin huzurunda. Demişler ki:

"Önce siz konuşun, biz sizi sonuna kadar dinleyeceğiz. Ama lütfen siz de bizim konuşmamızı sonuna kadar dinleyin. Yani yarıda kesmeyin." Onlar Yehova Şahitleri konuşmuşlar. Kendi fikirlerini anlatmışlar. Sonra bizim kardeşlerimiz başlamışlar. Bir güzel izah et-

mişler meseleleri. Ötekiler yarı yolda verdikleri sözde durmayıp ayrılmışlar. Bu çeşit müzakereler bilimsel seviyede de yapılırsa; şu anlaşılıyor ki: İnceleme, araştırma ve bilimsel tetkik sonucu İslâmî gerçeklerin haklı olduğunu, İslâm'ın tezinin doğru olduğunu gösteriyor. Tabii herkes bu yolla müslüman olmuyor.

Peygamber Efendimiz'in zamanında da böyle inceleme ve çeşitli mantıkî muhakeme sonunda müslüman olanlar var. Onlardan bir tanesini hem Resûlullah Efendimiz'in methettiği bir kimse olduğu için hem de mühim bir şahsiyet olduğu için hatırlatalım. Habeş imparatoru Necâşi. Necaşi gerçi bir ünvanmış onlarda. Kureyş'in bir takım eşrafı, bazı zâtları müslüman olunca Kureyşliler tabii onların müslüman olmasını istemediler ve baskı yaptılar. Ablukaya aldılar. Ekonomik yasaklar koydular.

Kimse onlara bir şey vermeyecek, satmayacak, almayacak mallarını. Sıkıntıya uğrasınlar ve böylece İslâm'a giremesinler diye bir takım metodlar uyguladılar. Tazyikler yaptılar. Ve bir de himayesiz ve güçsüz kimseleri gördüler mi işkence yaptılar. Mesela Bilal-i Habeşî gibi. Hatta bazılarını işkenceyle

öldürdüler. Bu ağır tazyiklerin karşısında Peygamber Efendimiz'in amcası Cafer hazretleri ve daha başka müslümanlar ticaret sebebiyle gelip gittikleri Habeşistan'a göçmüşler.

Sahilin öbür tarafı. Bu taraf Arap Yarımadası, denizi geçerlerse karşı taraf Habeşistan. O tarafa geçmişler, sığınmışlar. Hiç olmazsa orada rahat ederiz diye. Fakat Kureyşliler böyle bir kapı açık kalmasın diye oraya bir heyet göndermişler. Çeşitli hediyeler almışlar, hazırlamışlar. Habeş imparatoruna bir heyet göndermişler. Ve bu heyet gelmiş demiş ki: "Ey imparator, bizim içimizden bir takım âsi kimseler, sivri fikirli kimseler senin ülkeneye geldi sığındı. Bunlar bizim atalarımızın dinine karşı geldiler. Ve bizim düzenimizi bozdular. Toplumumuzu sarstılar. Hem de üstelik bunlar senin inandığın Hıristiyanlığa da karşılar. Hz. İsa'ya da Hz. Meryem'e de karşılar." diye tahrik etmişler.

"Bunları as, kes, öldür, kov" gibi bir talepte bulunuyorlar imparatorundan. Habeş imparatoru o sığınmacıları huzuruna çağırttırmış. Huzura girmeden önce demişler ki müslüman olanlar: "Herkes ileri geri konuşmasın. Bir sözcü seçelim. O sözcü soruları cevaplan-

dırsın. Ötekiler onun arkasında dursun. Ve sormuş Habeş imparatoru. “Siz atalarınızın dininden çıkmışsınız. Üstelik bizim dinimize de karşı imişsiniz.” demiş.

Onun üzerine müslümanların sözcüsü *radıyallahu anhum ecmaîn* diyor ki: “Ey hükümdar, biz putperest bir kavimdik. Ağaçlara tapardık, taşlara tapardık. Putlara tapardık. Hatta kendi elimizle yaptığımız, hamurdan yaptığımız şekillere tapardık. Hatta acıktığımız zaman o şekli de yedik. Ve kız çocuklarımızı diri diri toprağa gömerdik. Çeşit çeşit böyle facia cinsinden kötü hallerimiz vardı. Hz. Muhammed geldi *sallallahu aleyhi ve sellem* bizi putlara tapmaktan men etti. Bizi çocuklarımızı öldürmekten men etti. Hırsızlığı yasakladı. Zinâyı yasakladı. Adam öldürmeyi yasakladı. Bize güzel ahlâkı öğretti. Ancak bir ve tek olan kâinatın Yaradan’ı olan alemlerin Rabbi olan Allah’a ibadet edileceğini; yerdeki taşlara, gökteki yıldız, aya, güneşe tapılmayacağını bize öğretti.”

“Sizin dininize gelince; sizin dininiz hakkında da bizim peygamberimiz ve ona indirilen vahiyde şöyle buyrulur ki: “Hz. İsa bir kuldur. Allah’ın bir kuludur. Ve Meryem vali-

demizden Allah'ın kudretiyle babasız olarak dünyaya gelmiştir." Mübarek bir kuldur ama kuldur. Beşerdir. İnsandır. Annesi namus timsali, cennetlik bir hatundur. Allahu Teâlâ hazretleri bu Hz. İsa'yı kendisine Peygamber seçmiştir. Kendisine İncil'i ihsan etmiştir. Vahyetmiştir. O İncil kitabı içinde asla kendisine tapılmasını söylememiştir. Bu İncil kitabı tahrifata uğramıştır. Bu fikirler sonradan soğuşturulmuştur, diyor bizim büyüğümüz Peygamberimiz." demiş.

Habeş imparatoru onları dikkatle dinledikten sonra: "Benim Hz. İsa hakkındaki inancım aynen budur. Sizin peygamberiniz doğruyu söylemiş. Ben aynen onu kabul ediyorum. Siz benim ülkemin misafirisiniz. Başımızın üstünde yeriniz var. Her türlü kolaylık size gösterilecek. Burada istediğiniz kadar kalabilirsiniz." diyor. Ve Peygamber Efendimiz'e sevgisini saygısını ifade ediyor. O müslümanları atsın diye gelen heyete yüz vermiyor. Onların getirmiş oldukları çeşitli hediyeleri kendilerine iade ediyor ve onları ters bir şekilde geri gönderiyor. Müslüman oluyor yani. Peygamber Efendimiz'in zamanında yaşayıp çevrede hükümdarlık yapan Peygamber Efen-

dimiz tarafından açıkça beyan edilen ilk hükümdar bu Habeş imparatoru Necaşi'dir.

Hatta Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz onun hakkında diyor ki: "Kardeşiniz Necaşi vefat etti." Arada uzak mesafe var. Ama peygamberlik nuruyla vefatını Allah kendisine bildirdiği için diyor ki; Habeş imparatoru vefat etti, kardeşiniz Necaşi vefat etti. Gelin onun cenaze namazını kılalım. Hicaz'dan yani Arap Yarımadası'ndan Habeşistan'da vefat etmiş hükümdar için uzaktan cenaze namazı kılıyor. Gıyab namazı derler buna. Yani cenazenin uzağındaiken namazı kılmak. Ve onun namazını kılıyorlar. Tarih kitaplarında aynen böyle yazılmıştır.

e. Dinler Tarihi Kıyaslandığında İslam Tercih Edilir

Demek ki makul, mantıkî bir akıl yürütme ile bilimsel gerçeklere dayalı olarak çalışmalar yapıldığı ve anlatıldığı zaman kişilere normal olarak Allah'ın varlığını ifade eden, güzel ahlâkı emreden, alemlerin Rabbi'ne itaat edilmesi, günahlardan kaçınılması, takvâ üzere yaşanmasını ifade eden İslâm dini her zaman kabul görüyor.

Benim İstanbul'da tanıdığım kulakları çınlasın bir Ermeni ustası vardı. Ayakkabıcı, terlikçi veya derici Kapalıçarşı'da bir kimseydi. Hatta ben kendisine İslâm Mecmuası'nın ilk cildini hediye etmiştim. Seve seve. Helal olsun. O da böyle incelemesi sonunda müslüman olmuş bir kimseydi. Sağsa kulakları çınlasın. Sağ olduğunu tahmin ediyorum. Ve ona Ermeni papazlar geliyorlarmış diyorlarmış ki: "Sen Ermeniliğe dön geriye. Bak görüyorsun işte, müslümanlar fakir. Müslümanlar derbeder. Müslümanlar yoksul. Müslümanlar pis, pasaklı. Sokaklar, yönetim..." vesaire diye böyle şeyler söylüyormuş.

O kendisi bana şöyle anlattı ki ben onlara diyorum ki: "Siz suyun kaynağına bakın. Su dağda, pınardan nasıl kayıyor? İlk çıktığı yere bakın. Oradan için. Orada suyun temiz olduğunu göreceksiniz. Siz oraya bakmıyorsunuz; su dağdan geliyor, şehirden köyden geçiyor, kanallara giriyor. Kanaldaki suya bakıyorsunuz. Aşağıya bakıyorsunuz. Oraya bakmayın, yukarıya bakın." diye bana kendisi anlatırdı. Birisi bugünün insanların İslâm'a gelmesine, müslüman olmasına sebep nedir diye bu konuya eğildi mi, Kur'an'ı okudu mu,

İslâm nedir diye inceledi mi, mukayeseli dinler tarihi çalışmasına girdi mi, dinleri birbirleriyle mukayese etti mi İslâm'a geliyor.

Amerikalı, Kanadalı bir politikacı var. İsmi Thomas Irving. O da Güneydoğu Asya'da elçiliklerde vazife yapmış. "Ben dinleri inceledim. En makul olan olarak İslâm'ı gördüğüm için müslüman oldum. Çünkü bütün ibadetlerin hepsi bir mantığa dayalı. Abdest temizliği ifade ediyor. Gusül bir faydayı ifade ediyor. Hac çok büyük bir sosyal faydayı gösteriyor. Zekât içtimai yardımlaşmayı gösteriyor. Oruç ruhî terbiyeyi ve bedenî sıhhat kazanmayı ifade ediyor. Namaz günün belli saatlerinde ruhen temizlenmeyi ifade ediyor. İslâm'ı ibadetlerinden dolayı beğendim." diye söylemiş.

Bu konuda yazılmış bir de kitaplar var. Hilal Yayınları arasında niçin müslüman olduğunu anlatan şahısların hayatlarını derlemiş bir kitap hatırlıyorum. *Niçin Müslüman Olduk* başlıklı. İngilizce bir eser hatırlıyorum. *Why I Embraced İslâm*. Başka bir kitap hatırlıyorum. *İslâm My Choice*. Yani bu kitaplarda müslüman olan çeşitli kişilerin İslâm'ı neden seçtiklerine dair kendi ifadeleri var. Ben şu sebepten seçtim filan diye. Bu bir sebep. İnceleme,

araştırma yapıp din konusuna merak edip de gerçeği bulmak istediği zaman ve samimi olduğu zaman sonuç böyle oluyor.

f. Hidayetin Nasip Olması

Diğer bazı sebepler de var. Benim tespit ettiğim bir sebep edep. Edep dediğimiz ahlâklı, terbiyeli olmak. Müslüman olmayan bir kimsenin riayet ettiği bir edep de müslüman olmasına sebep olabiliyor. Bunun bir misalini Almanyalı bir işçi kardeşim anlatmıştı. Çok hoşuma giden bir misal. Bu kardeşimiz parası biriktiği için hacca gitmek istemiş. Ben zengin oldum, demiş. Zengin müslümanın vazifesi de haccı ifâ etmek, hacca gitmektir. O halde hacca gideyim bu sene, demiş.

Ve Alman patronu fabrikanın fabrikatörüne, Hans isimindeki müdürüne de gitmiş demiş ki; “ben şu tarihler arasında şu ayda izin istiyorum.” Patron: “Olmaz. Mümkün değil, o tarihlerde fabrikanın çok hızlı çalıştığı bir devre. Sen de benim çok önemli bir elemanımsın. Mümkün değil sana o tarihlerde izin veremem.”

“Ama benim o tarihte mutlaka bir yere gitmem lazım.” “Olmaz. Başka zaman git.

Christmas'ta da git. Kış tatilinde git." vesaire. "Hayır ille bu vakitte gitmek zorundayım." "Ya sebep ne? Niye böyle inat ediyorsun." "İnat değil. Benim dinî görevim var. Bu dinî görevim ancak belli bir zamanda oluyor. Yani Arabî ayların Zilhicce ayında oluyor. Onun için oraya gitmem lazım." demiş.

"Muhammed'e patronum izin vermedi, desen olmaz mı?" demiş. "Olmaz. Sen izin vermesen bile gitmem gerekiyor." "İşinden olursun. Sosyal hakların, işçilik hakların yatar." demiş. "Yansa da Allah kerimdir. Gene gideceğim. Çünkü ya ömrüm vefa eder gidebilirim. Ya da gidemem. Fırsatı bulmuşken gideceğim." "Madem bu kadar dinî bir sebep var. Bu kadar da ısrarlısın, arzulusun. Peki git." demiş. O da hazırlıklarını yapmış. Günü gelmiş. Patrona gitmiş, "Allaha ısmarladık ben o söylediğim seyahate gidiyorum." Patron demiş ki: "Peki güle güle git. Muhammed'e benden selam söyle." Onu da ziyarete gidecek ya Medine'ye. Muhammed'e benden selam söyle, demiş.

"Hocam Medine'ye gittim. Mescid-i Saadet'i ziyaret ettim. Peygamber Efendimiz'in kabrinin karşısına geldim. El pençe divan

durdum. Dualar ettim. Aklıma Hans'ın selamı geldi." diyor. Gelmiş aklına. Gözleri kapalı, içinden: "Ya Resûlallah, selam önemli bir emanet diye söylüyorum. Müslüman değil ama Hans bizim fabrikanın patronu. Kusurum varsa affet ya Resûlallah. Hans sana selam söyledi." demiş. Gözü kapalı söylemiş.

"Sonra haccı yaptık diyor. Ben de Türkiye'ye geldim. Orada biraz akrabamı ziyaret edeceğim. Ondan sonra Almanya'ya işimin başına iznimin biteceği zaman gideceğim." diyor. "Daha hocam Türkiye'deyken Almanya'dan Hans'ın müslüman olduğuna dair haber geldi." diyor. Çok hoşuma gidiyor bu misal. Çok tipik, önemli bir misal. Niye Hans müslüman oldu? Nezaketinden ve terbiyesinden ve edebinden müslüman oldu. Çünkü giden şahsa nezaketen Muhammed'e selam söyle, dedi. O da gitti selâmı söyledi.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz de kendisine selam verilen ne yapar? *Ve aleyküm selam* der. Herhalde Peygamber Efendimiz de *ve aleyküm selam* dedi. Sana da selam olsun Hans, dedi. Peygamber Efendimiz'in selam dilediği Hans artık küfürde kalabilir mi? Mümkün mü? Peygamber

Efendimiz selam dilemiş. Mümkün mü? Allah elbette onun kalbini değiştirecek. Ne olacaksa olacak. Elbette Müslüman olacak. Neden? Nezaketinden ve edebinden dolayı müslüman oldu.

Geçen ay Avustralyalı bir şahıs geldi. Ankara'da, İngiliz kendisi. Avustralya'dan benim tanıdığım ilahiyattan talebem yanına almış getirmiş benimle tanıştırmak için. Nasıl müslüman oldun, dedim. "Hocam ben ilk defa dinî mûsikiyi duydum. Tasavvufî mûsikiyi duydum. Çocuğumu okuldan almaya gitmiştim. Müslümanların bu mûsikisini duydum, kalbim ısındı." dedi. Sevdim dedi yani. O sevgiden dolayı içimde İslâm'a karşı bir muhabbet, sevgi, peydah oldu, dedi. Sonra rüyamda Resûlullah'ı gördüm, dedi. Avustralyalı halbuki.

Resûlullah, Peygamber Efendimiz bu Avustralyalı'ya demiş ki: "Kardeşim." Bana kardeşim diye hitap etti, diyor. Doğrudur. Çünkü Peygamber Efendimiz'in bir hadîs-i şerîfi var kitaplarda okuyoruz, biliyoruz. Peygamber Efendimiz bir gün; "Ah nolaydı kardeşlerime kavuşsaydım. Ne iyi olurdu kavuşmak. Ne zaman kavuşacağım kardeşlerime?"

Keşke kavuşsaydım.” Böyle bir söz söylemiş. Ashâb-ı kirâm demişler ki: “Ya Resûlallah biz senin kardeşlerin değil miyiz? İşte etrafındayız. Bizimle karşı karşıyasın.”

“Hayır. Siz benim ashabımsınız. Benim kardeşlerim benden asırlarca sonra yaşayıp dünyaya benden sonra gelip de beni görmedikleri halde beni seven ve beni görmek için canlarını, mallarını verecek kadar iştiyakı çok olan kimselerdir. Asıl kardeşlerim onlardır.” demiş Peygamber Efendimiz. Onun için bu Avustralyalı’ya rüyada kardeşim dediğini ben anlıyorum. “Kardeşim dedi Resûlullah Efendimiz. Bir kere daha gördüm rüyamda” diyor. Yine böyle güzel bir şeyden sonra müslüman olmuş. Bizden de geldi tarikat dersi, tesbihat vesaire filan aldı. Allah feyzini çok etsin. Demek ki insanda edep oldu mu, nezaket, terbiye, güzel bir hâl oldu mu Allah bir sebep ihsan ediyor. Onu müslüman yapıyor.

Araştırmaları sonunda insan samimi olsa. Yani çok samimi olarak İslâm’ı değil de hak yolu arasa. Bir sürü din var. Şöyle düşünebilir bizim dışımızdaki bir insan. “Bir sürü din var dünya üzerinde.” Mesela Amerikalı bir vatandaş düşünelim. Bir İngiliz’i, bir Fransız’ı bir

İsveçli'yi. Ben gördüm burada çarşıda Kirişna dininin mensupları zillerle bir şeyler vurarak yürüyüş yapıyorlardı. Saçlarını tıraş etmişler filan. Yani Kirişna dinine bile giriyorlar. Veya daha başka böyle Yogi'lerin filan beğeniyorlar.

Birçok din var. Bunlardan acaba en doğrusu hangisi, dese samimi olarak bir araştırma yapsa. Ama gerçeği doğru tespit edemese. Çünkü bilimsel gerçekleri tespit etmek zordur. Ben üniversite profesörüyüm. 4 sene doktora yaptım bir konuda. 5 sene doçentlik yaptım bir konuda. Kolay değil bir gerçeği bulmak. Araştırmak ve gerçeği yakalamak büyük bir başarı. Bilim adamı olmak kolay değil. Bazen insan yanlış sonuç çıkartabilir. Yanılabilir. Yanlış olunca kararı ne olacak? Bizim şu anda bir şehirde belediye reisi olan bir kardeşimiz var. İngiltere'de doktora yapmıştı. Hanımı da İngiliz müslümanı. Yani müslüman olmuş, evlenmişler. O anlattı.

İngiltere'de birisinin içine hak din merakı düşmüş. Acaba hak din hangisi? Araştırmış sormuş. Kütüphaneye gitmiş. Dinleri incelemiş. Dinler tarihlerine bakmış. Tabii puta tapılmaz. Güneşe tapılmaz. Vesaire vesaire.

İneğe tapılmaz. İmparatora tapılmaz. Ben İngilizler'i düşünüyorum. Bu kadar bilimsel adamlar. Kiliselerinin başında kraliçe. Kiliselerinin başkanı kraliçe. Politikanın emrine vermişler dini. Öyle şey olur mu? Japonların imparatoru güneşin oğlu. Olur mu öyle şey? Hintliler öküze tapıyorlar. Olur mu öyle şey? Olmaz. Olmaz olmaz olmaz.

Birisi: "Sen böyle madem mantıkî düşünüyorsun bu konuda, Budizm güzel bir din. Budha bir prensmiş. Çok merhametliymiş. Halkın sefaletini görmüş. Halk sefaletten kurtulsun diye düşünmüş. Budizm dini mantıklıdır. Ve fakirlere acıyan bir dindir. Sınıf farklarını kaldırmaya çalışan bir dindir. Sen Budist ol madem böyle bir kafadasın." demiş.

O İngiliz "Budist olacağım." diye kararını verdikten sonra. Budistlik doğru yol sandığı için İngiltere'deki mal varlığını satmış, paraya çevirmiş. Bir tane Land Rover almış. Kuvvetli bir araba. Karayoluyla ailesini de atmış arabanın içine. Land Rover'le Avrupa'dan yola çıkmış. Türkiye'ye gelmiş. Türkiye'den İran'a geçecek. İran'dan Pakistan ve Hindistan'a ulaşacak. Bizim belediye reisi arkadaş tanıyor bunu. Türkiye'de 3 defa rüya görmüş.

“Hak din İslam’dır Hindistan’a gitme müslüman ol.” diye. Bazı vaazlarımda anlatıyorum ben kardeşlerime bu meseleyi. Neden İngiltere’de ararken “Hak yol İslam’dır.” demedi de rüyada buna görünen şahıslar Türkiye’de dedi?

Ben kendim şöyle cevaplandırıyorum bu soruyu. İngiltere’de ispat etti bir kere samimiyetini. Malını sattı, evini sattı. Arabaya ailesini soktu atladı. Yola koyuldu. Yola koyuldu ama kararı yanlış. Kulum sen çok çırpıydın ama doğruyu bulamadın. “Gerçek o değil. Dur ben seni fazla yormayayım. Gerçek bu. Samimi olduğundan sana bunu söylüyorum.” dedi. Diyorum ben. Yani olay gerçek. Çünkü şahitleri var ve bizim tanıdığımız çok güzel bir arkadaştır o belediye reisi arkadaş, müslüman bir arkadaştır. Bunun bir misali daha var. Bir kaç misalini söyleyebilirim de. Zamana da tecavüz etmeyelim.

g. Nijeryalı Fano’nun Hidayet Öyküsü

Nijeryalı Fano diye bir şahıs hakkında bir kitap neşredildi. Ben o kitaptan okudum. Çok beğendim. Nijeryalı Fano bir kabile reisinin oğlu. Nijerya’daki putperest animist kabile-

lerden birisinin oğlu. Misyonerler eğitmişler Fano'yu. Hıristiyan olmuş. Belki babası da hıristiyandı bilmiyorum. Ve güzel bir tahsil görmüş. Ülkesinin dillerini biliyor. Kabile dillerini biliyor, mahall dilleri biliyor. Ve başlamış Hıristiyanlığı yaymak için çalışmaya. "Hıristiyanlık doğru dindir. Hak dindir. Geçerli dindir." diyor. Ve Hıristiyanlık için alışıyor. Ve tabii ona demişler ki: "Muhammed şöyle kötü insandı böyle kötü insandı." diye böyle kötü şeyler söylemişler. Peygamber Efendimiz'e de kızıyormuş.

"Vay bozguncu vay. Va rafiz vay. Vay dinden çıkmış da ortalık karıştırmış kimse." gibi böyle düşünüyormuş. *Haşa sümme haşa* yle değil ama. O kabileye gidiyormuş. "Allah'ın yolu Hıristiyanlıktır, oraya gelin." Bu kabileye gidiyormuş. "Allah'ın dini Hıristiyanlıktır, Hıristiyanlığa gelin." filan. Samimi alışıyor. Ve kilisede pastör olmuş, yani kilise rtbelerinden bir rütbeye kadar yükselmiş. Bir gün rüyada Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'i görmüş. Bakmış ki böyle çok güzel bir kimse. Çok sevmi, açık olmuş rüyasında. Ryadan uyanmış. Sabahleyin kendisine kızmış.

“Ben böyle bir kötü kimseyi nasıl sevebilirim?” Kızmış filan. Fakat rüyasını iki üç defa görmüş. Ve en sonunda kitapta hayat hikayesinde böyle yazıyor. Peygamber Efendimiz ona en son rüyasında demiş ki: “Fano bak bunun adı İbrahim İnak’tır. İbrahim İnak’tır. Sakallı bir zât göstermiş rüyada. Sen bunun yanında müslüman olacaksın.” demiş. O uyanmış anlamış ki peş peşe rüyalar gördüğü için bu işin içinde bir iş var. İbrahim İnak ismini yazmış hemen bir kağıda. Hatırında tutmuş, rüyada görmüş, duyduğu bir isim değil.

Ve artık o günden sonra sormaya başlamış. İbrahim İnak kimdir? İbrahim İnak var mı burada böyle bir kimse? Gittiği şehirlerde soruyormuş. Mesela ben şahsen Avustralya’ya gittim. Amerika’ya gittim. Kanada’ya gittim. İngiltere’ye gittim. Fransa’ya gittim. Almanya’ya gittim. Hani insan böyle gezebiliyor. Kaderde olursa gezebiliyor. O da gezdiği yerlerde soruyormuş. İbrahim İnak diye birisi var mı? Nihayet bir Afrika ülkesine gittiği zaman orada yine kilise ahalisi onu karşılamış. “Hoşgeldiniz papaz efendi.” vesaire filan. Toplantıyı yapmışlar. Konuşmayı yapmışlar filan. “Burada İbrahim İnak diye birisi var mı?” de-

miş. Var, demişler. Nedir, nerededir, ne iş yapar? Müslümanların bir tarikat şeyhidir bu, demişler. Ticânî şeyhidir, demişler. Sudan'da ve Libya'da Ticânî tarikatı var. Ticânî tarikatından o büyük bir şeyhtir. Meşhur bir Müslüman alimdir. Senin onunla ne işin var? "Hiç, duydum da." filan demiş. Kapatmış sözü.

İşi bittikten sonra atlamış bir taksiye. "Beni İbrahim İnak'a götür." demiş. Oraya gitmiş. Bakmış ki rüyada evelce gördüğü kimse. Aynen o. Gitmiş, *selamün aleyküm* deyince hoşgeldin demiş filan. Müslüman olmuş. Şimdi bu niye müslüman oldu? Nasıl müslüman oldu? Niye rüyada herkese gösterilmiyor da mesela sana gösterilmiyor. Falancaya gösterilmiyor da. Ona niye gösteriliyor? Bu da bir yol tutturdu ihlasla çalışıyor. Samimiyetle çalışıyor. Doğru bir şey yapayım, diye çalışıyor ama yanlış çalışıyor. Allah çalışmasından ve ihlasından dolayı beğeniyor.

Yolu yanlış olduğundan rüyada gösteriyor. Herkese rüyada belki göstermez. Kimisine edepten dolayı gösteriyor. Kimisine ihlastan dolayı gösteriyor diye düşünüyorum. Tabii bunun dışında başka insanlar nasıl müslüman oluyor? Müslümanlar gidiyor, anlatıyorlar.

Anlattıkları yerde ikna ediyorlar. Müslüman oluyor. Amerika'ya gidiyorlar müslüman oluyor. Avustralya'ya gidiyorlar müslüman oluyor. Oradaki konuştukları kimselerle filan. Bu da oluyor. Ben şahsen mesela böyle muhtelif yerlere gittiğim zaman oralarda müslümanların çalışmasıyla müslüman olmuş kimseler biliyorum. Genellikle söylemek gerekirse İslâm'ın Afrika'ya yayılması. Doğu Afrika'da taa aşağıya kadar inmesi hep böyle tebliğ çalışmalarıyla yani gidip İslâm'ı anlatma çalışmalarıyla olmuştur. Anlatılınca öbür taraf da kabul edince tabii İslâm'a geliyorlar. Bu da bir şekil.

Bunun güzel bir misalini de anlatayım hatırınızda kalsın. Hindistanlı Cemaat-i Tebliğ diye bir grup var. Onlar da bizimle böyle yakın bir gruptur. Arkadaşlarımızdır tasavvufî yönden. Amerika'ya gitmişler. Amerika'da Washington Camii'nde konferans veriyorlarmış ama hoparlörle de dışarıya sesi vermişler. Dışardan geçen bir Amerikalı dinlemiş bakmış. Din, iman, Hz. İsa, Hıristiyanlık İslâm vesaire sözler. Kulak vermiş. Bakmış ilginç. Girmiş içeriye biraz daha dinlemiş. Bakmış güzel. Gelmiş içerde konuşmayı sonuna kadar

dinlemiş. Sonunda sorular sormuş filan, müslüman olmuş. "Tamam. Haklısınız. Ben de müslüman oluyorum. Ne yapmam lazım?"

"Sadece *Eşhedüenlâ ilâhe illAllah* diyeceksin. *Eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Rasulihi*" diyeceksin. Müslüman olmuş oluyorsun. Tabii bir de gusül abdesti alırsın ki cünüplükten de kurtulmuş olasın filan demişler. "Tamam. Siz benim kalbimi temizlediniz ben de vücudumu evde temizlerim." demiş. Gitmiş. Evde bir gusül abdesti almış. Gelmiş bunların yanına. Onlarla gezmiş Amerika'nın muhtelif şehirlerinde. Tercümelerini yapmış konuşmalarının. Ortadoğu'ya gelmişler. Mısır'da Kuveyt'te muhtelif yerlerde gezmiş beraberce o grupla. Hac yapmışlar.

Onların toplantı yerlerine gelmişler. Hindistan da mı Bangladeş de mi bir yerde toplanırlar böyle 100 bin, 200 bin, 500 bin, hatta devlet reisleri filan da gelir. Öyle bir toplantı. Orada herkese söz veriyorlar. Bu Amerikalı'ya da söz vermişler. O da söz istemiş. "Ey Müslümanlar, Allah sizden razı olsun. Size çok şükran borcum var. Geldiniz Amerika'ya. Bana İslâm'ı anlattınız. Ve ben müslüman oldum o sayede. Anlattınız, gerçekleri öğrendim.

Allah sizden bin kere razı olsun. Çok çok teşekkür ederim hepinize. Hepinizden çok memnunum. Yalnız âhirette gene de sizin yakanıza yapışacağım. Allah'a sizi şikâyet edeceğim. Sizden Allah divanında davacı olacağım.” demiş.

Tabii şaşırılmışlar. Yani hem teşekkür ediyor hem davacı oluyor. Bu adam ne demek istiyor, filan diye dikkatleri böyle toplanmış. “Evet, sizden davacı olacağım. Çünkü siz geldiniz bu sene beni müslüman ettiniz Allah razı olsun. Ama niye bu çalışmalarını daha önceden yapmadınız? 4 sene önce gelseydiniz be adamlar. 4 sene önce benim annem sağdı, beni çok severdi. Ben ne dersem yapardı. O zaman o da benimle beraber müslüman olurdu. Şimdi müslüman olmadı. Âhirete göçtü. Onun hesabını sizden soracağım.” demiş. Anneme üzülüyorum şimdi, yüreğim yanıyor, annem babam da müslüman olurdu filan, demiş. Şimdi müslümanların çalışmasıyla da gayrimüslimler müslüman oluyor.

Tabii bunun için alim olmak da gerekmiyor. Bazen bir ümmî müslüman bile bu işi sağlayabiliyor. Bunun komik misallerinden birisi Melbourne’de, Avustralya’da tanıştığı-

mız bir kardeşimiz var. Ümmi. İlkokul diploması galiba yok. Vasıfsız işçi yani. Avustralya'ya gitmiş. Şekeri de var zavallının. Şekeri yükselmiş bilmem kaçta çıkmış. Almışlar bunu hastaneye. "Beni hastaneye yatırdılar hocam. Ne yapalım. Kaderde varsa ölürüz. Varsa yaşarız." diyor. Umurunda değil yani yaşamak, ölmek. Saf bir insan. Temiz bir insan. Mehmet isminde. Yanında bir Ermeni yatıyormuş hasta. Bir de Avustralyalı yatıyormuş.

Tabii bizim Mehmet içi iman dolu bir insan. Yaşlı bir kimse. O Avustralyalı'ya demiş ki "yahu neyin var?" Hastayım. İhtiyar. "Be adam hastasın. Belki buradan sağ çıkmayacaksın. İhtiyarsın. Belki öleceksin. Ya *Eşhedü enlâ ilâhe illAllah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Rasulihi* desen de âhiretini kurtarsana bari. Yani kâfir olarak gideceksin. Ebedî cehennemde yanacaksın." demiş. İşte böyle saf konuşmalara, temiz içten konuşmalara Avustralyalı Müslüman olmuş. Hastanenin odasında bizim Mehmet Efendinin böyle samimi tavrıyla müslüman olmuş. Demek ki böyle olabiliyor.

Buraya kadar benim konuşmamın ana planı şu: Biz anadan babada, dededen, ec-

dattan müslüman oğlu müslüman oğlu müslümanınız da tabii başkaları İslâm'a nasıl geliyor? Nasıl müslüman oluyor? Onu anlatıyorum ama asıl maksadım size şunu hatırlatmak istiyorum. Siz Müslümansınız, ananız sizi müslüman yetiştirdi. Sizin evlatlarınız ne olacak? Sonra siz kalktınız geldiniz buraya. Ayrı bir kültürün içindesiniz. Burada adamların havası başka. Âdetleri, örfleri, inançları başka. Şimdi müslüman olmak bir meziyet ama müslümanlığı son nefese kadar götürmek de lazım. Önemli olan son nefeste iman-ı kâmil ile geçmek, bir.

h. Evlatlarımıza İslam'ı Çok İyi Öğretmeliyiz

Bir de bizim evlatlarımız ne olacak? İyi, güzel başkaları inceliyorlar, müslüman oluyorlar da sizin evlatlarınız, bizim evlatlarımız ne olacak? Türkiye'deki bizim evlatlar ne olacak? İsveç'teki, Almanya'daki, Fransa'daki, Amerika'daki bizim evlatlarımız ne olacak? Bu soruya getirmek istiyorum, anadan, babadan, dededen müslüman olan kimselerin evlatları imandan sonra küfre düşerse öteki milletlerden insanlar İslâm'a gelirken

yakışık alır mı? Ben bu tezatı önünüze sermek istedim. Ve sözümü şöyle bağlamak istiyorum.

Hem Peygamber Efendimiz'in kendisinin hem de yetiştirdiği, onunla sohbet etmek şerefine ermiş olan ashabının ana çalışması İslâm'ı yaymaktı. Yani onların hiçbirisi geçim derdiyle ömür sürmediler. Geçim derdine önem vermediler. Önemsemediler onu. Asıl hedefleri, asıl gayeleri İslâm'ı yaymak oldu. Çünkü ve evlatlarını müslüman yetiştirmek oldu. Mesela Said b. Müseyyeb'in hayatını okuyorum. Halifenin oğluna istemişler kızını. "Aman orada dindarlığı bozular." diye saraya gelin vermemiş. Kendi yoksul, beş parasız, talebesiyle evlendirmiş kızını.

Kızı hafız. Kızı hadisçi. Kızı tefsirci. Kızı alim. Kızı güzeller güzeli, dünya güzeli bir kimse. Peşinde halifenin, hükümdarın evlatları. Onlara vermiyor da bir fakir öğrenciye veriyor. Yoksul, evinde eşyası olmayan bir kimseye veriyor kızını. Kız da gidiyor. "Neden yaptın böyle?" diyorlar. "Ya ben onun babasıyım. Ben onun âhiretini kurtarmakla vazifeliyim. O sarayda dinden, imandan çıkarsa gü-

nahlara dalarsa benim halim nice olur? Onun hali nice olur? Ondan vermedim.” diyor.

Onlar böyle hareket ettiler. Ve en önemli mesele olarak İslâm’ı aldılar. Bugün de üstüne bastıra bastıra kesin olarak söylüyorum. Büyük harflerle söylüyorum ki bizim en büyük meselemiz imandır. Allah’ın sevdiği kul olmaktır. Allah’ın sevdiği kul olmadıktan sonra bir insan ne olursa olsun. İsterse şah olsun. İsterse hükümdar olsun. İsterse saraylar sahibi olsun. Mühim olan âhiret saadetini sağlayacak olan imanı zayi etmemektir. Ve sizin ve bizim hepimizin en büyük ihtiyacı dini öğrenmektir.

Dini öğretecek bir hocadır. Dini öğretecek bir mekanizmadır. Bir mekteptir. Bir lokaldır. Bir teşkilattır. Bir dernektir. Bir çalışmadır ki oradan biz Kur’an’ı öğrenelim. Hadîs-i şerîfleri öğrenelim. Kur’ân-ı Kerîm Allah’ın kelamı. Hadîs-i şerîf Peygamber Efendimiz’in kelamı. Evet bunları öğreteceğiz ama bunun mekanizmasını kurmak en önemli. Bunu öğretecek hoca, bize havadan ve sudan ve gıdadan daha önde lazımdır. Onun için en mühim işiniz olarak madem İslam’la ilgili bir konferansa gelecek kadar

İslâm'a yakınlık duyan kimselersiniz. En mühim mesele olarak bu problemleri burada güzel bir çözüme ulaştırın.

Ve İslâm'ı hem kendiniz derinlemesine öğrenin hem de elin Avustralyalı'sı, Afrikalı'sı rüyada Peygamber efendimizi görürken, Peygamber Efendimiz kendisine "kardeşim" diye hitap ederken "ben müslüman oğlu müslüman oğlu müslüman niye Resûlullah'ı göremiyorum" diye kendi kendinize sorun.

Bi-hürmeti esrârı sûreti'l-Fâtiha.

SORU CEVAP

Kendinizi tanıtır mısınız?

Ben kardeşiniz Çanakkaleli'yim. Hafız Halil Necati oğlu Mahmut Esad Coşan. Profesörüm. Ankara İlahiyat Fakültesi'nde Türk İslâm Edebiyatı kürsüsünde 27 sene profesörlük yaptım. Hizmet yaptım. Ondan sonra kendi isteğimle emekli oldum. Şimdi İslâm Dergisi, Kadın Aile Dergisi, İlim Sanat Dergisi, tıbbî konuları anlatan Panzehir Dergisi, Gülçocuk Dergisi gibi dergiler çıkartıyorum. Dergilerimiz var. Kitaplarımız var. Vakıflarımız var. Yayınlarımız var. Derneklerimiz var. Organizasyonlar kurarak İslâm'ın öğrenilmesi,

öğretilmesi, bilinmesi, tanınması, sevilmesi için çalışmalar yapıyorum. Mesleğim İlahiyatçılık. Ama yani Türk İslâm Edebiyatı ihtisas dalım. Doktoramı, doçentliğimi, profesörlüğümü o konularda yaptım.

İyi bir müslümanı nereye çekerlerse çeksinler fena olmaz yani. İyi bir müslüman oraya da gitse onları da düzeltir. Gerçekleri öğretir. Bütün mesele İslâm'ı iyi bilmek meselesidir. İslâm'ı iyi bilen bir insan için öyle bir tuzak bahis konusu olmaz yani. Tabii tek Allah'a inanma kararları Fransızca, İtalyanca vesaire kitaplar yazıyor, kendileri de okuyorlar. Türkçe yazmışlar değil ki. Demek ki aslında öyle bir kararları da var. Sadece Türkçe'de yazıp da kendilerinden saklamış olsalardı Türkler'i Hristiyanlığa çekmek için bir propaganda derdik. Öyle olmadığına kâniyim ben. Çünkü ben konuşulan papazların da Amerika'da filan "bizim de fikrimiz aynı ama ne yapalım" dediklerini Türkiye'den de başka yerden de biliyorum zaten. O bir gerçektir.

Hanımlar mecburiyet halinde çalışmaz da sosyal yardım alırsa caiz midir?

Ben bu işin detayını bilmiyorum ama hanımlara ne yapsak caizdir. Çünkü zaten onlar

erkeklerden daha çok çalışıyorlar benim kanaatime göre. Allah razı olsun hepsinden.

Çok hasta bir kimse. Halsiz. Göz işaretiyle namaz kılabilir mi?

Bir kimse ayakta namaz kılamazsa oturarak namaz kılmak caizdir. Oturduğu yerden kılar. Ayağa kalkamıyor. Ayağında bir arıza var filan. Oturduğu yerden de kılamıyorsa başı ile ima eder. Başıyla ima demek işaret demektir yani rükuya vardığı zaman, secdeye vardığı zaman, kalktığı zaman böyle ima yapar. Başını kıpırdatmaya da takati yetmiyorsa o zaman gözüyle aynı şeyi yapar. Ve gene namazını kılar. Caizdir. Olur. Çünkü İslam'da Allahu Teâlâ hazretleri sizin için zorluk istemiyor. Kolaylık istiyor buyuruyor âyet-i kerîmede.

﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾⁵

Allah sizin için kolaylık istiyor, zorluk istemiyor. Yani zorluk çıkartma, yokuşa sürme yapmıyor Allahu Teâlâ hazretleri, kolaylık yapıyor. Peygamber Efendimiz'in de hadîs-i şerîfi vardır *sallallahu aleyhi ve sellem*.

⁵ 2/Bakara, 185

Beşerü vela tülefiru. Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. *Yesiru vela tuassiru.* Kolaylaştırın, zorlaştırmayın diye. Onun için dinimizin ana şeyi kolaylıktır.

Su bulunmadığı yerde teyemmüm vardır. Su yok? Ne yapacağım, namaz kılamıyorum. Hayır, teyemmümle namaz kılınabilir. Ayakta namaz kılamıyorum. Oturarak kılarırsın. Oturarak kılamıyorum. Başınla kılarırsın. Gözünle kılarırsın. Ama Allah'a olan kulluk vazifeni yaparsın.

Kadınların çalışmasının günah olduğunu her zaman duyuyoruz ama çalışmak mecburiyeti varsa ne yapması lazım?

Kadınların çalışması günahdır diye bir şey yok. O zaman bütün kadınlar hepsi günahkâr olması lazım. Tarlada çalışıyor, evde çalışıyor, bahçede çalışıyor, terzi yapılıyor bilmem ne yapıyor. Böyle bir şey yok. O doğru değil. Kadınların çalışması günah değil. Kadınların haramları işleyerek çalışması günah. Allah'ın yasak ettiği şeyleri yaparak çalışması günah. Nedir Allah'ın yasakları? Mesela tesettür. Mesela bir kadın yabancı bir erkekle bir odada yalnız bulunamaz, oturamaz. Bir büroda sekreter vesaire filan gibi duramaz. Daha

başka şeyler vardır. Namazlar, ibadetler vardır. Yani bir kadın eğer İslâmî şartları sağlayabiliyorsa çalışabilir. Evinde çalışabilir, hanımlara ait bir işyerinde çalışabilir, daha başka yerlerde çalışabilir. Çalışmak günah değil. Çalışırken günahları işlememek lazım. Günahlara bulaşmamak lazım.

Kur'ân-ı Kerîm neden anlaşılır bir dille yazılmadı. Ya da şöyle söyleyeyim. Neden Kur'ân-ı Kerîm'i anlamaya meali yeterli değil de Kur'an'ın tefsiri tamamıyla anlamamıza yeterli olacak mı?

Kur'ân-ı Kerîm anlayalım diye apaçık bir Arapça'yla indirilmiştir. Yani âyet-i kerîmede bildiriliyor ki; siz anlayabilesiniz ve rahatlıkla Allah'ın emirlerini öğrenebilirsiniz diye sizin konuştuğunuz apaçık bir Arapça dille indirilmiştir, deniliyor. Demek ki Kur'ân-ı Kerîm'in anlaşılması esastır ve anlaşılabilen bir dille yazılmıştır. Tabii dünyada birçok diller vardır. Peygamber Efendimiz Arap kavmi içinde peygamber olduğundan etrafındaki insanlar Arapça konuşan insanlar olduğundan Kur'ân-ı Kerîm'i de Allah Arapça indirmiştir.

Kur'ân-ı Kerîm'in anlatılması lazım. İzah edilmesi lazım. Ya da müslümanların dinleri-

nin lisanı olan Arapça'yı öğrenmesi lazım. Yani İngilizce öğreniyor, İsveççe öğreniyor. Kendisi baba dili Kürtçe'yi biliyor. Veyahut anadili Çerkezce'yi biliyor. Veyahut Boşnakça'yı biliyor, Arnavutça'yı biliyor. Biraz da Allah rızası için Arapça öğreniversin yani iki dil bilsin, anadilinden ayrı bir de Arapça öğrensin diyebiliriz. Veyahut da illa dil öğrenmeyeceğim diye diretiyorsa. "Öğrenmeyeceğim efendim var mı bir diyeceğin?" Peki öğrenmeyeceksen o zaman tabii Kur'ân-ı Kerîm anlatılabilir. Mealleri de vardır, tefsirleri de vardır. Yalnız bir şiir bile mesela Fuzuli'nin bir şiiri, Yunus Emre'nin bir şiiri. Öyle hemen tercümeyle anlaşılmaz. İzah etmek gerekir. Edebî sanatları, nükteleri anlatmak gerekir.

Dinimizde ilme, bilgiye büyük önem vermiş verilmiş. Yalnız ne ilmi? Yani insan ne ilmi öğrensin? Kur'ân-ı Kerîm'de nasıl bir ilimden bahsediliyor. Lütfen bu konuyu açık-lar mısınız?

İslâm genel yapısı itibariyle ilmin her çeşidine çok önem vermiştir. Yani bütün ilimler, bütün bilgiler, yazı yazmak, velev bir harf bile olsa bir harf bile öğretmek. Alim cennettir. Talebe cennettir. İlim cen-

nettedir. Dinleyen sevap kazanıyor. Onları seven sevap kazanıyor. Böyle bir faaliyet içinde olmayan hayırlı değildir diye o kadar çok bu konuda müjdeleyici âyetler ve hadisler var ki. İmam Gazalî'nin İhyâ-u Ulum adlı eserinin baş tarafındaki bir kitabı, yani kitabın kırk bölümden birinci bölümü ilmin önemini anlatan çok güzel bir kitaptır. Daha başka bu konuda kitaplar vardır. İlmin her çeşidine önem veriyor ama ilimlerin de şereflerine göre dereceleri vardır. Konusuna göre ilim şeref kazanır derece kazanır.

Allah'ı anlatan ilim, yani mârifetullah Allah bilgisi Allah'ı anlattığı için en yüksek bilgidir. İnsana imanı sağlayan bilgiler insanın dünyada iyi insan, âhirette de cennetlik kimse yapacağı için sonucu itibariyle en faydalı olduğundan en kıymetli ilimlerdir. Bir kısmı âlet ilimlerdir. Yüksek bilgileri elde etmek için gerekli lisan gibi gramer gibi ilimler. Bir kısmı da doğrudan doğruya faydalı olan ilimlerdir. Hepsi önemli. Konusuna göre mârifetullah en önemli. Allah bilgisi en önemli. Dini ilmi ve imanı kuvvetlendiren ilimler en önemlidir. Ötekiler de vardır.

İslam'da müziğin yeri nedir?

İslamda müziğin bir yeri vardır. Peygamber Efendimiz Kur'ân-ı Kerîm'i bir makam ile okumayı emretmiştir. Âyet-i kerîmede *verat-tilil Kur'ane tertila* buyurulmuştur. Kur'ân-ı Kerîm'in böyle düz bir nutuk gibi hitabet gibi değil de makamla okunması. Ezanın bir makamla okunması müziğin İslam'da olduğunu gösteriyor. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz Medine'ye gelirken Seniye-tü'l Veda. Veda tepelerinde yani Mekke'den Medine'ye gelen yolu gören yüksek tepelerde Medine halkı günlerce beklediler, ne zaman gelecek yolcumuz diye. Ve geldiği görülünce bağırdılar. İşte geliyor yolcular diye. Ve ellerinde teflerle böyle neşideler okudular. Hatta *Talaal bedru aleyna min seniyyetil veda* diye meşhurdur. Bunlar var.

Bir bayram gününde Peygamber Efendimiz'in yanında çocuklar ve cariyeler böyle tef çalıyorlarmış. Hz. Ömer *radiyallahu anh* gelince korkmuş kaçmışlar. Peygamber Efendimiz "dokunma, bayramdır" diye onlara müsaade ediyor. İmam Gazalî diyor ki İslam'da mûsiki güzel duyguları geliştirdiği ölçüde vardır. Çirkin duyguların tahriki için kullanılırsa o zaman haramdır. Yani kullanımına göre.

Söz ola kese savaşı, söz ola kestire başı dediği gibi eskilerin. Yani söz gibidir. İyi kullanılırsa iyidir, kötü kullanılırsa kötüdür. Şiir gibidir. İyi kullanırsan iyidir, kötü kullanırsan kötüdür. Peygamber Efendimiz'in şairleri vardı Hasan b. Sabit gibi. Böyle şiir okuyup yazan sahabeler vardı. *RıdvanAllahi ecmaîn*. Kab b. Züheyr gibi.

*Müslüman olan kimselerden bahsettiniz. Dikkatimi çeken müslüman olmayan kimsele-
rin rüyasına girmiş. Fakat her müslümana
nasip olmuyor. Nasıl açıklanır bu?*

Şimdi ben şöyle açıklıyorum. Allah her insana doğru yola gelmesi için özel işaretler gönderir. Benim zannım bu. Herkesin içini bilemem ama kendi hayatımdan böyle düşünüyorum. Siz de belki kendi hayatınızı düşünürseniz belki kendi hayatınızdan misaller bulacaksınız. Ama insanlar kendilerine içlerinden gelen mesajları değerlendirmiyorlar. Mesela ben şahsen küçüklüğümde gördüğüm çok rüyaları hatırlarım. Kıyamet kopmuş. Kan ter içindeyim. Böyle korkuyla uyanmışım. "Bundan sonra iyi insan olayım." filan diye böyle karar vermişimdir. Daha küçükken.

Buna benzer mesajlar benim görüşüme göre her insana gelir. Mesajlar bazen insana rüyada gelir. Bazen doğrudan doğruya bir şahıs vasıtasıyla gelir. Bir şahıs gelir. Gerçekleri anlatır. O da bu gerçeklerin karşısında karar verme durumundadır. Düşünür taşınır, kararını verir. Doğru karar verirse, terbiyeli karar verirse, edebe uygun karar verirse kazanır. Edebe uygun karar vermezse kendi kendisine zararı kendisi vermiş olur. Peygamber Efendimiz'in zamanında insanlar çok kere Efendimiz'in tebliği ile müslüman oldular. Yani açıklamasıyla.

Çünkü Peygamber Efendimiz hac için Mina'ya Arafat'a gelen kabilelerin hepsine "ben Allah'ın peygamberiyim. Allah bana görev verdi, Allah'ın varlığını kabul edin, Allah'tan gayrıya tapınmayın" diye tebliğini yapıyordu. Bir çok kabileye tebliğ yaptı. Peygamber Efendimiz'den önce de tabii eskiden beri hac ediliyordu biliyorsunuz, İslâm Tarihi Asım Köksal'ın çok güzel bir kitabıdır başında belirttiği gibi. Birçok kabileye tebliğ ettiği halde, hatta Taif'e gittiği halde biliyorsunuz. Taif'te taşladılar. Ayağını yaraladılar. Topuğuna taş geldi. Bir bağ evine sığınmak zorun-

da kaldı. Taifliler şehre sokmadılar Peygamber Efendimiz'i. Taşlayarak oradan ayrıldı.

Cebrail *aleyhisselam* gelmiş demiş ki: "Allahu Teâlâ hazretleri beni sana gönderdi ey Allah'ın Resulü. İstersen şimdi bu şehrin altını üstüne getireyim." "Hayır. Yâ Rabbi! sen kavmimi affeyle çünkü bunlar bilmiyorlar. Bilince düzelecekler." dedi. Hakikaten o kendisini taşıyanların çocukları, bir nesil sonrakiler müslüman oldular. Yani Taif'e gitti olmadı. Öbür kabilelere söyledi. "İyi, güzel, doğru söylüyorsun ama biz seni kabul edersek Kureyş'le aramız bozulur. Onun için kabul edemeyiz." dediler. Nihayet Peygamber Efendimiz'in teklifini hacca gelmiş Medineli Müslümanlar Akabe'de kabul ettiler.

"Tamam güzel. Kabul ediyoruz seni. Seni koruyacağız. Kendimizi korur gibi koruyacağız. Mallarımızı korur gibi koruyacağız seni. Sen bize buyur, yeter ki gel. Sana biz destekçi oluruz." dediler ve destekçi oldular. Demek ki teklif herkese umumî geliyor. Kabul eden ediyor, etmeyen etmiyor. İmam Gazalî de diyor ki: "Allah'ın rahmeti gökten yağmur gibi yağar. Kabı düz olanların içine yağar, kabı ters olanların içine bir şey girmez." Teb-

liğ umumî olarak geliyor ama kabı tersse, adamın kafası tersse o zaman girmiyor. Ve herkese şahsen Allah deliller gösterir. İsteyen herkese. Çünkü Allah kullarına zulmetmiyor. Kullar kendilerine zulmediyorlar. Bu bir gerçek.

Akşamları tırnak kesmek günah mı? Akşamları sakız çiğnemek günah mı? İntihar eden biri ebedî cehennemlik mi?

Evet intihar eden, kendi hayatına son veren hadîs-i şerîfte buyuruluyor ki: "Hangi şekilde intihar etmişse cehenneme atılır ve o şekilde daima azap olur." Yani bir kayadan kendisini aşağıya atmışsa cehennemde daima kendisini aşağı atarak. Yakmışsa mesela budistler şey benzin döküyorlar, tutuşturuyor, kendisini yakıyor. Ebediyen öyle azap görecek. Hançerlediyse devamlı hançerlenecek. Japonlar harakiri yapıyorlar. Hançerliyor kendisini, öldürüyor filan. Hangi şeyle olursa ölümü azabı öyle olacak. Cehenneme girecek ve azabı öyle olacak. İslâm'da umumî hüküm şudur." Bir müslüman bir müslümanı kasten öldürürse ebedî cehenneme gider." Bu öldürülen kendisi de olsa kendisi için de cehenneme gidiyor yani. Hüküm budur.

Akşamları tırnak kesmek ve sakız çiğnemek. Akşam değil gündüz de erkeklerin sakız çiğnemesi Lût Kavmi'nin adetlerindedir. Erkeğe yakışmaz diye hadîs-i şerîf vardır. Akşam sakız çiğnemek meselesini bilmiyorum. Ama tırnak kesmek tabii uygun görülmemiştir. Çünkü karanlıkta doğru keser, eğri keser filan diye şey yapmış olabilir. Yani öyle bir yasak hatırlıyorum. *İnsan banyo alınca abdestli olur mu? Ağzına burnuna su almadan.* Ağza ve burna su almadan olmaz. Ağzına, burnuna su alırsa üç defa, ondan sonra gusüle niyet ederse gusül abdesti aldığı zaman namaz için de abdest alınmış olur. Denize girse de olur. Neden ağza burna su alması lazım? Bizim mezhebimizde ağzın içi de vücuttandır yani vücudun dışından sayılır. Açılıyor çünkü görünüyor dışardan. Onun için oranın da yıkanması lazım. Burnun da yıkanabildiği kadar kısmının yıkanması lazım. O sebepten. Oraları yıkanmayınca yıkama yerleri eksik kaldığı için olmuyor. Onları yıkadığı takdirde niyetiyle olursa olur. *Tasavvuf ne demektir? Herkes tasavvufa girebilir mi? Girmese olur mu? Lütfen açıkla mısınız?* Öyle bir konu sordunuz ki bu ayrı bir konferans konusudur. Ama kısaca

söyleyeyim ki tasavvuf Allah'ın sevgisini, rızasını kazanma yolu demektir. Yani Allah'ı bilmek ve sevmek, Allah tarafından sevilme yolu demektir. Kısacası budur. Bundan dolayı da herkesin bunu sağlaması lazım. Nefsi terbiye etmesi lazım. Kötü huylardan temizlemesi lazım ki Allah kendisini sevsin. Çünkü Allah insanın dış şekline bakmıyor diyor Peygamber Efendimiz. Suretine bakmıyor. Dış şekline bakmıyor. Kalbine bakıyor. Kalbini temizlemesi lazım. Kalp dediği gönüldür orada.

Gönlünü temizlemesi nasıl olacak? Yani gönlünden kötü duyguları ve içinden kötü fikirleri düşünceleri temizleyecek, içi dışı temiz bir insan olacak. İçi dışı bir müslüman olacak. İyi niyetli bir insan olacak. Marifetullahı ermiş bir insan olacak. O zaman Allah'ı sevince marifetullahı ermiş bir kimse olunca Allah tarafından sevilecek. O marifetullahı erme yolunu gösterdiği için Allah'ı öğretme yolu olduğundan ve Allah'ı sevme yolunu öğretme olduğundan ve böyle olunca da

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾

Siz Allah'ı severseniz Allah da sizi sever kaidesinden, Allah da o zaman seveceğinden Resûlullah'a uyduğu zaman, Resûlullah'ın yolunda tam götürüp Allah'ın sevgili kulu yapma mesleği olduğundan herkesin bu eğitimi görmesi lazımdır.

Allah hepinizden razı olsun. Hepinize teşekkür ederim. Hayırlı ömürler dilerim. Hayırlı çalışmalar dilerim. Ben buraya misafir olarak geldim. Aranızdan gideceğim. Siz burada kalacaksınız. Çalışıyorsunuz. Şen ve esen kalın. Allah gününüzü, ömrünüzü hayırlı eylesin. Hakkı gösterson. Sevdiği yolda yürütsün. Sevdiği bir kişi eylesin sizi. Huzuruna yüzü ak, alını açık, temiz, sevdiği bir kul olarak varmanızı nasip eylesin. İki cihanda bahtiyar olmanızı nasip eylesin.

es-Selamu aleyküm ve rahmetullah.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
3 Recep 1413 / 28.12.1992

[Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

